

ניתן לקבל את העלון במייל: Y0548442989 @GMAIL.COM

[ג] וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ, (לט, ב, ג)

אומר רש"י: כי ה' אתו. שם שמים שגור בפיו: ובפסוק כא] וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף וַיֵּרָא אֲדֹנָיו חֲסֵד וְיִתְּן חֵן וְיַעֲנֶה שֶׁר בֵּית הַסֵּהר: {כג} אֵין שֶׁר בֵּית הַסֵּהר רָאָה אֶת כָּל מְאוֹמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר ה' אִתּוֹ וְאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְלִיחַ" אומר רש"י: - באשר ה' אתו. **בשביל שה' אתו:**

רש"י מגלה לנו מה היה הסוד של יוסף, שזכה שה' היה אתו <<< "שם שמים שגור בפיו", שהוא כל הזמן היה מזכיר שם שמים, > הזכרת שם שמים פירושה חיבור ודבקות עם השכינה, והתקיים בו "בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֵּיר אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלַיךְ וּבְרַכְתִּיךָ" **שהקב"ה בא אליו, היה אתו ובירך אותו, שכל מה שהוא יעשה יצליח, וחינו יהיה נתון בלב כל רואיו.**

וכן מובא במד"ר פרשת וישב: רבנן אַמְרֵי (בראשית לט, ג): וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ... **רב הונא בְּשֵׁם רַב אֲחָא אָמַר מַלְחָשׁ וְנִכְנַס מַלְחָשׁ וַיֵּוָצֵא, הָיָה אָמַר לִיה מְזֻז רֹתֶחֱתִין, וְהָיָה רֹתֶחֱתִין, פּוֹשְׁרִין, וְהָיָה פּוֹשְׁרִין. אָמַר מַה יוֹסֵף תִּבְּנִי לְעַפְרַיִם אֶתְּהָ מִכְנִיס, קִדְרִים בְּכַפֵּר חֲנִינָא. גְּזֻזוֹ בְּדַמְשֶׁק. חֲרָשִׁין בְּמִצְרַיִם, בְּאַתֵּר דְּחֲרָשִׁין חֲרִישִׁין, עַד הֵיכָן, אָמַר רַבִּי חִיָּא עַד שְׁרָאָה שְׂכִינָה עוֹמֶדֶת עַל גְּבִי. הִדָּא הוּא דְכֶתִיב: וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ.**

ושמעתי מהמשגיח של ישיבת מיר ברכפלד הגה"צ ר' ראובן הכהן שליט"א מה הוא היה מלחש? רבוש"ע, שאני ימצא חן בעיני אדוני, שהקפה יהיה רותח, יהיה פושר, ושאני יצליח בכל מעשה ידי, וכך על כל דבר שהוא היה הולך לעשות היה מדבר על זה עם הרבוש"ע ומבקש סייעתא דשמיא, ואיך שהוא היה מבקש שיהיה רותח, מיד היה נהיה רותח, ועל זה פוסיפר שאל אותו: מה אתה עושה לי פה כישופים, תבן לעפרים אתה מכניס, עד שהוא קלט ששכינה עמו, **שהוא כל הזמן מדבר עם השכינה...**

וזה ממש לא יאומן, גוי במצרים מקום ערוות הארץ רואה שכינה, זאת אומרת שיוסף כל כך היה שגור שם שמים בפיו, עד כדי שהוא התקדש באופן מבהיל ממש שהיה משפיע קדושה על כל סובביו גם במצרים הטמאה...

רואים מפה מה הוא העניין הגדול והנורא של הזכרת שם שמים, שגורם שהשכינה עומדת על גביו, וה' אתו, וכל מה שהוא עושה מצליח.

ידוע הסיפור מהרב הקדוש ר' משה גאלנטי ז"ל משרפי וחכמי צפת בתקופת הארי' ז"ל שהיה בשכונתו שייך ערבי שכל מה שהיה מברך היה מתקיים, וזה היה לפלא בעיניו שאדם ערבי כך יזכה שכל ברכותיו יתקיימו, והוא ביקש ממנו שיגלה לו את סודו והוא לא הסכים, והוא הפציר בו מאד עד שהשייך נענה לו, אבל הוא אמר לו שהוא יצטרך לעשות לזה הכנה רבה בשביל שהוא יוכל לגלות לו את סודו הגדול, והר' משה הסכים על כל מה שהוא יאמר לו, ואז הוא אמר לו שיקדש עצמו ויצום ויטבול גופו בנהר, ולאחר מכן הוא לקח אותו לבית מפואר והכניס אותו לחדר לפניו חדר, עד שהכניסו לחדר מפואר בכל מיני פאר והדר עם כל מיני שכיות חמדה, ובמרכז החדר יש שם פרוכת מפוארת והשייך הערבי אומר לו להשתחוות לפני הפרוכת, הרה"ק ר' משה פחד שאולי מאחורי הפרוכת יש שם איזה פסל או כוחות טומאה וכדו', ואז הערבי מזיז את הפרוכת ומה הוא רואה מולו **את השם הקדוש "יוד קי ואו קי", והשייך אומר לו לשם הקדוש הזה אני משתחוה מתפלל ונענה...**

וכשאנו שומעים את הסיפור הנורא והמופלא הזה ישר אנו מתמיהים, הרי לנו בכל בית כנסת יש את השם הקדוש והנורא הזה, ואנו גם כל הזמן מזכירים אותו אז למה גם אנו לא נענים כך כמו אותו שייך ערבי שנענה בברכותיו???

והביאור הוא: על פי הפסוק "ה' צילך" שה' הוא כביכול כמו הצל שלך... כמה שאתה פותח לו, ה' גם כן פותח כנגדך, אתה נותן לו את כל הלב שלך, גם הוא כביכול נותן לך את כל הלב שלו, אתה נותן קצת תקבל קצת... < הערבי הזה נתן את כל כולו לה' צם השתחוה טבל גופו בנהר לפני שניגש לשם הקדוש והנורא, אז ה' גם פתח לו את כל השערים עד כדי שברכותיו היו מתקיימות, אהנו מזכירים את שם ה' תוך כדי תפילה בלא שנשים אל ליבנו שעכשיו אנו מזכירים את השם הקדוש והנורא, אז בהתאם לכך גם אנו נענים...

וצריך לדעת שפעם זה היה השפה שכל הזמן היו מזכירים שם ה', וכמו שרואים אצל בועז שהיו מברכים אחד את השני בשם ה', וכמו שמובא במשנה בברכות פרק ט' משנה ה': "והתקנינו, שְׁיָהָ אֶדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם, שְׁנֶאֱמַר (רות ב) וְהָיָה בְּעַד מִבֵּית לָחֶם, וַיֵּאמֶר לְקוֹצְרֵים ה' עִמָּכֶם, וַיֵּאמְרוּ לוֹ, בְּרַכְךָ ה', וַאֲמַר: ה' עִמָּךְ גְּבוּר הַחֵלֶל", ובמשך הדורות הפסיקו עם זה בשביל שלא יהיה ח"ו זול להזכיר שם שמים, אבל וודאי כשמזכירים שם שמים בהתרגשות וברצינות דבקים בו יתברך, וכשדבקים בו הוא משפיע ונותן את כל השפע.

ומובא בספרים הקדושים שזהו ג"כ הצורה והאופן לקבל את השפע מידו על ידי שאנו פונים אליו בשמו יתברך, וכמו שכתוב "בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֵּיר אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלַיךְ וּבְרַכְתִּיךָ", שזהו הצורה לבוא בתפילה לפניו על ידי שאנו מזכירים ופונים אליו בשמו יתברך, ויתכן עצה שלפני שאדם מתחיל להתפלל על ענייניו, שיזכיר קודם פסוקי תחינה שיש שם שם ה' ולאחר מכן ימשיך לבקש כל מה שהוא רוצה, ועל הכל יחול שם ה' כי הרי כבר הזכיר את שם ה'. (הדברים נכתבו בהשראת שיחותיו המרוממות של רבינו הגאון ר' אברהם אוחנה שליט"א)

ד] וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטָא מִשְׁקָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהָאֵלֶּה לְאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם" (מ, א)

אומר רש"י: אחר הדברים האלה. לפי שהרגילה אותה ארורה את הצדיק בפי כולם לדבר בו בגנותו, הביא להם הקב"ה סורחנם של אלו, שיפנו אליהם ולא אליו, ועוד שתבוא הרווחה לצדיק על ידיהם.

רואים מפה סדר הנהגת ה' עם אהוביו, שכשהוא רוצה להטיב עמם, ברגע אחד הוא משנה את כל הכותרות והנייעס במצריים, הוא גורם טעות לשני שרים, הם נכנסים לכלא, והציבור מתחיל לנייעס עליהם, ושוכח מהסיפור הקודם, וכן שעל ידי זה שהם היו בכלא, יוסף יצא מבית האסורים למלוך על ידי פתרון חלומותיהם.

וכן, דברים כאלו קורים גם בזמנינו, קראתי סיפור על בחור ישיבה שהיה צריך השתלת כליה ונסע למרכז ההשתלות בבליגיה, ואמרו לו שהוא מספר שלושים וחמש בתור, כך שיכול לעבור הרבה זמן עד שיגיע תורו לקבל כליה, אבל "עצת ה' היא תקום" לא עובר זמן רב והנה הוא מקבל טלפון שאם הוא באיזור יש כליה מוכנה בשבילו, הוא מיהר כמובן להגיע ועבר את ההשתלה בהצלחה רבה, ולשאלתו מה קרה שכל כך מהר הגיע תורו, אמרו לו שבאותו זמן נהיה בכל אירופה סערות נוראיות שהיו צריכים לקרקע את כל שדות התעופה, בכל אירופה לא היו טיסות כלל וכלל עקב הסכנה למטוסים באוויר, ובדיקו אז הגיע תרומה של כליה, התקשרו לכל העומדים לפניך בתור, ועקב שלא היה שום טיסה זמינה הם לא יכלו להגיע, וממילא הגיע תורך...

נמצאנו למדים מה הקב"ה עושה בשביל אהוביו, הוא משבית את כל שדות התעופה באירופה שפירושה היא עצירת כמעט כל הסחר העולמי שהרי כל העולם קשור אחד בשני בעסקים פגישות ותובלות וכו', וכו', הכל נעצר, למה? כי יש בחור ישיבה שצריך השתלת כליה!!!...